

Focus on Jesus Christ and His Gospel

By Elder I. Raymond Egbo
Of the Seventy

Keskenduge Jeesusele Kristusele ja Tema evangeeliumile

Vanem I. Raymond Egbo
Seitsmekümnest

October 2024 general conference

When we ignore the distractions of the world and focus on Christ and His gospel, we are guaranteed success.

In 1996 the Nigerian men's football team won gold at the Olympic Games held in Atlanta in the United States. As the final ended, jubilant crowds poured onto the streets of every city and town in Nigeria; this country of 200 million people was instantly transformed into a massive celebration at two o'clock in the morning! There was infectious joy, happiness, and excitement as people ate, sang, and danced. In that moment, Nigeria was united and every Nigerian was content being Nigerian.

Before the Olympics, this team faced numerous challenges. As the tournament began, their financial support ended. The team competed without proper kits, training venues, food, or laundry services.

Jerome Prevost/Getty Images

At one point, they were minutes away from being eliminated from competition, but the Nigerian team triumphed against all odds. This pivotal moment changed how they saw themselves. With newfound confidence, and with individual and team hard work and dogged determination, they unitedly ignored distractions and focused on winning. This focus earned them gold medals, and Nigerians christened them the "Dream Team." The Dream Team at the 1996 Olympics continues to be referenced in Nigerian sports.

David Cannon/Allsport/Getty Images

Once the football team learned to ignore the many distractions facing them and focused on their goal, they succeeded beyond what they thought possible and experienced great joy. (As

Kui me ignoreerime väliseid segajaid ning keskendume Kristusele ja Tema evangeeliumile, tagatakse meile edu.

1996. aastal võitis Nigeeria jalgpallimeeskond Ameerika Ühendriikides Atlantas peetud olümpiamängudel kulla. Finaali lõppedes valgusid juubeldavad rahvahulgad kõigi Nigeeria linnade ja asulate tänavale. Sellest 200 miljoni elanikuga riigist sai kell kaks hommikul hetkepealt suurearvuline rahvapidu. Rahvas sõi, laulis ja tantsis ning kõikjal oli tunda nakatavat rõõmu, õnne ja elevust. Tol hetkel hoidis Nigeeria ühte ja iga nigeerlane oli oma rahvusega rahul.

Enne olümpiamänge oli sel meeskonnal arvukalt väljakutseid. Turniiri alates ei toetatud neid enam rahaliselt. Meeskond võistles ilma korralike komplektide, treeningpaikade, toidu ja pesulateenusega.

Jerome Prevost/Getty Images

Mingil hetkel oli võistlustelt eemaldamine minutite kaugusel, kuid Nigeeria meeskond oli kõigele vaatamata võidukas. See pöördeline hetk muutis nende minapilti. Nüüdsama leitud enesekindluse, ranga individuaalse ja meeskonnatöö ning visa sihikindlusega ignoreerisid nad ühiselt segajaid ja keskendusid võidule. Selline keskendumine tõi neile kuldmedalid ja nigeerlased ristisid nad unistuste meeskonnaks. Sellele 1996. aasta olümpiamängude unistuste meeskonnale viidatakse Nigeeria spordis ikka veel.

David Cannon/Allsport/Getty Images

Kui see jalgpallimeeskond oli õppinud oma paljusid segavaid tegureid ignoreerima ja keskendus oma eesmärgile, saatis neid suurem edu, kui nad olid võimalikuks pidanud, ja nad tundsid

did the rest of us in Nigeria!)

In a similar way, when we ignore the distractions of the world and focus on Christ and His gospel, we are guaranteed success beyond what we can fully imagine and can feel great joy. President Russell M. Nelson taught: “When the focus of our lives is on ... Jesus Christ and His gospel, we can feel joy regardless of what is happening—or not happening—in our lives.”

I pray that the Holy Ghost will help each of us to heed President Nelson’s invitation to focus our lives on “Jesus Christ and His gospel” so we can experience joy in Christ “regardless of what is happening—or not happening—in our lives.”

Several accounts in the Book of Mormon describe individuals who turned their lives around by focusing on Jesus Christ and His gospel.

Consider Alma the Younger. He rebelled and fought against the Church. His father, Alma, prayed and fasted. An angel appeared and called Alma the Younger to repentance. In that moment, Alma began to suffer “the pains of a damned soul.” In his darkest hours, he remembered his father teaching that Christ would come to atone for the sins of the world. As his mind caught hold on this thought, he pled with God for mercy. Joy was the result, a joy he described as exquisite! Mercy and joy came to Alma because he and his father focused on the Savior.

For parents with children who have strayed, take heart! Instead of wondering why an angel does not come to help your child repent, know that the Lord has placed a mortal angel in his or her path: the bishop, another Church leader, or a ministering brother or sister. If you keep fasting and praying, if you do not set a timetable or a deadline for God, and if you trust that He is stretching forth His hand to help, then—sooner or later—you find God touching the heart of your child when your child chooses to listen. This is so because Christ is joy—Christ is hope; He is the promise “of good things to come.” So trust Jesus Christ with your child, for He is the strength of every parent and every child.

Once he experienced joy in Christ, Alma the Younger lived with that joy. But how did he maintain such joy even through difficulty and trial? He states:

“From that time even until now, I have labored without ceasing, [to] bring souls unto

suurt rõõmu. (Nagu ka ülejäänud Nigeeria!)

Kui ka meie ignoreerime nende sarnaselt väliseid segajaid ning keskendume Kristusele ja Tema evangeeliumile, tagatakse meile kaugelt enam edu, kui suudame täielikult ette kujutada, ja me võime tunda suurt rõõmu. President Russell M. Nelson on õpetanud: „Kui meie tähelepanu keskmes on .. Jeesus Kristus ja Tema evangeelium, võime tunda rõõmu vaatamata sellele, mis meie elus aset leiab – või aset ei leia.”

Ma palvetan, et Püha Vaim aitab meil kõigil president Nelsoni kutset kuulda võtta ning oma elus Jeesusele Kristusele ja Ta evangeeliumile keskenduda, et me võiksime tunda Kristuses rõõmu „vaatamata sellele, mis meie elus aset leiab – või aset ei leia”.

Mitmes Mormoni Raamatu loos räägitakse inimestest, kes Jeesusele Kristusele ja evangeeliumile keskendudes oma elu ümber pöörasid.

Võtkem näiteks Alma noorem. Ta tõstis mässu ja võitles Kiriku vastu. Tema isa Alma palvetas ja paastus. Ilmus ingel ja kutsus Alma nooremat meelt parandama. Tol hetkel hakkas Alma kannatama „neetud hinge valu”. Tema süngeimatel tundidel meenus talle, et ta isa oli õpetanud, et Kristus tuleb maailma patte lepitama. Kui ta meel selle mõtte külge klammerdus, anus ta Jumalalt halastust. Selle tulemuseks oli rõõm, selline rõõm, mis oli ta kirjelduse järgi oivaline! Almale said osaks halastus ja rõõm, kuna tema ja ta isa keskendusid Päästjale.

Lapsevanemad, kelle lapsed on ekslema läinud, olge julged! Selle asemel et mõtiskleda, miks küll ingel ei tule ega aita teie lapsel meelt parandada, teadke, et Issand on pannud tema teele sureliku ingli: piiskopi, mõne muu Kiriku juhi või teeniva venna või õe. Kui te ei lakka paastumast ja palvetamast, kui te ei koosta Jumalale ajakava ega sea Talle tähtaega ja kui te usaldate, et Ta oma abikäe välja sirutab, siis te avastate varem või hiljem, kuidas Jumal teie lapse südant liigutab, kui teie laps kuulata otsustab. See on nii, sest Kristus on rõõm, Kristus on lootus, Ta on „tulevaste heade andide” lubadus. Niisiis usaldage oma laps Jeesuse Kristuse kätte, sest Tema on iga lapsevanema ja iga lapse tugisammas.

Tundnud rõõmu Kristuses, elas Alma noorem selle rõõmuga. Aga kuidas ta suutis rõõmu säilitada ka raskustes ja katsumustes? Ta tõdeb:

„Sellest ajast kuni praeguseni välja olen ma lakkamatult vaeva näinud, et .. tuua hingi mee-

repentance; that I might bring them to taste of the exceeding joy of which I did taste. ...

“... And ... the Lord doth give me exceedingly great joy in the fruit of my labors. ...

“And I have been supported under trials and troubles of every kind.”

Joy in Christ began for Alma when he exercised faith in Him and cried for mercy. Then Alma exercised his faith in Christ by laboring to help others taste of the same joy. These continuous labors produced great joy in Alma even in trials and troubles of every kind. You see, “the Lord loves effort,” and effort focused on Him brings blessings. Even severe trials can be “swallowed up in the joy of Christ.”

Another group in the Book of Mormon who made Jesus Christ and His gospel the focus of their lives and found joy are those who founded the city Helam—a place where they could raise their children and enjoy the free exercise of their religion. This righteous people living good lives were enslaved by a marauding group and stripped of the fundamental human right to exercise religion. Sometimes bad things happen to good people:

“The Lord seeth fit to chasten his people; yea, he trieth their patience and their faith.

“Nevertheless—whosoever putteth his trust in him the same shall be lifted up at the last day. Yea, and thus it was with this people.”

How did this people endure through their trials and suffering? By focusing on Christ and His gospel. Their troubles did not define them; rather, each of them turned to God, likely defining themselves as a child of God, a child of the covenant, and a disciple of Jesus Christ. As they remembered who they were and called upon God, they received peace, strength, and ultimately joy in Christ:

“Alma and his people did ... pour out their hearts to [God]; and he did know the thoughts of their hearts.

“And it came to pass that the voice of the Lord came to them in their afflictions, saying: Lift up your heads and be of good comfort, for I know of the covenant which ye have made unto me; and I will covenant with my people and deliver them out of bondage.”

In response, the Lord did “ease the burdens

leparandusele, et ma võiksin tuua neid maitstva seda äärmiselt suurt rõõmu, mida maitsesin mina. ..

Jah, .. Issand annab mulle minu vaevanägemise viljast äärmiselt suurt rõõmu. ..

Ja mind on toetatud igasugustes kannatustes ja raskustes.”

Rõõm Kristuses sai Alma jaoks alguse siis, kui ta rakendas Temasse usku ja hüüdis, et talle halastataks. Seejärel rakendas Alma usku Kristusesse, kui ta nägi vaeva, et aidata ka teisel sama rõõmu maitsta. Pidev töö tõi Almale suurt rõõmu ka igasugustes kannatustes ja raskustes. Vaadake, „Issandale meeldivad jõupingutused” ja Temale keskendunud jõupingutusega kaasnevad õnnistused. Ka rängad katsumused võivad olla „neelatud rõõmust Kristuses”.

Teine rühm Mormoni Raamatus, kes keskendus oma elus Jeesusele Kristusele ja Tema evangeliumile ning leidis rõõmu, on need, kes rajasid Heelami linna – koha, kus oma lapsed kasvatada ja takistamatult usku rakendada. Need õigemeelsed kiiduväärt elu elanud inimesed langesid marodeeriva rühma orjusesse ja jäid ilma peamisest inimõigusest usku rakendada. Mõnikord juhtub heade inimestega halba:

„Ometi peab Issand vajalikuks oma rahvast talitseda; jah, ta paneb proovile nende kannatlikkuse ja nende usu.

Ometi – kes iganes paneb oma lootuse temale, see saab viimsel päeval üles tõstetud. Jah, ja nõnda oli see ka selle rahvaga.”

Kuidas see rahvas katsumustes ja kannatustes vastu pidas? Keskendudes Kristusele ja Tema evangeliumile. Nende mured neid ei määratlenud, vaid igaüks neist pöördus Jumala poole, määratledes end tõenäoliselt kui Jumala last, lepingulast ja Jeesuse Kristuse jüngrit. Kui nad mäletasid, kes nad on, ja hüüdsid Jumala poole, said nad rahu ja jõudu ning leidsid lõpuks rõõmu Kristuses:

„Alma ja tema rahvas .. valasid välja oma südamed [Jumalale]; ja tema teadis nende südame mõtteid.

Ja sündis, et nende kannatustes tuli neile Issanda hääl, öeldes: Tõstke pea püsti ja olge täis rõõsti, sest ma tean seda lepingut, mille te olete minuga teinud; ja ma teen oma rahvaga lepingu ja vabastan nad orjusest.”

Seepeale Issand „kergenda[ski] .. koormaid

... upon [their] shoulders. ... Yea, the Lord did strengthen them that they could bear up their burdens with ease, and they did submit cheerfully and withpatience to all the will of the Lord.”Note that these Saints let their troubles, suffering, and trials be swallowed up in the joy of Christ! Then in due time, He showed Alma the way for escape, and Alma—a prophet of God—led them to safety.

As we focus on Christ and follow His prophet, we too will be led to Christ and the joy of His gospel. President Nelson has taught: “Joy is powerful, and focusing on joy brings God’s power into our lives. As in all things, Jesus Christ is our ultimate exemplar, ‘who for the joy that was set before him endured the cross’ [Hebrews 12:2].”

My mother recently passed away; it was a shock. I love my mother and did not plan on losing her so young. But through her passing, my family and I have experienced both sorrow and joy. I know because of Him, she is not dead—she lives! And I know because of Christ and the priesthood keys restored through the Prophet Joseph Smith, I will be with her again. The sorrow of losing my mom has been swallowed up in the joy of Christ! I am learning that to “think celestial”and “let God prevail”includes focusing on the joy available in Christ.

He lovingly invites, “Come unto me, all ye that labour and are heavy laden, and I will give you rest.”In the name of Jesus Christ, amen.

.. [nende] õlgade[l]. .. Jah, Issand andis neile jõudu, nii et nad jaksasid vaevata kanda oma koormaid ja nad alistusid kõiges rõõmsameelselt jakannatlikkusega Issanda tahtele.”Pange tähele, et need pühad lasid oma muredel, kannatustel ja katsumustel saada neelatud rõõmust Kristuses! Seejärel, kui aeg selleks oli õige, näitas Ta Almale põgenemisteed, ja Alma, Jumala prohvet, juhatas nad turvalisse paika.

Kui me keskendume Kristusele ja järgime Ta prohvetit, juhatatakse ka meid Kristuse juurde ja Ta evangeeliumist rõõmu tundma. President Nelson on õpetanud: „Rõõm on vägev ja rõõmule keskendumine toob meie ellu Jumala väge. Nagu kõigi asjade puhul, nii on meie ülim eeskuju Jeesus Kristus, „kes risti kannatas temale oodatava rõõmu pärast” (Hb 12:2).”

Hiljuti suri mu ema. See oli šokk. Ma armastan oma ema ega planeerinud teda nii noorena kaotada. Kuid ta lahkumisega seoses oleme perega tundnud nii kurbust kui ka rõõmu. Ma tean tänu Kristusele, et mu ema pole surnud – ta elab! Ning ma tean, et tänu Kristusele ja prohvet Joseph Smithi kaudu taastatud preesterluse võtmetele olen ma tulevikus taas koos temaga. Kurbus ema kaotamisest on neelatud rõõmus Kristuses! Ma olen aru saamas, et selleks, et „mõelda seelitselt”ja „lasta Jumalal valitseda”,tuleb keskenduda ka Kristuses võimalikule rõõmule.

Ta kutsub armastavalt: „Tulge minu juurde kõik, kes olete vaevatud ja koormatud ja mina annan teile hingamise!”Jeesuse Kristuse nimel, aamen.